La Laia i la casa del bosc

26/10/2013

8:30 AM

Hola, sóc la Laia, avui ha estat un dia estressant, vam marxar de casa a les set i mitja del matí, amb algunes coses de la mudança a dins del cotxe, encara ens queden dues hores per arribar a Jim Thorbe, Pensylvania. Ens mudem a una casa que, pel que m'han dit els meus pares, és gran i vella. Està al mig del bosc...

Allà serà difícil fer amics...

11:00 AM

Hola nois, ja he arribat a la meva nova casa!

És molt gran, s'assembla a la que tenien els germans Salvatore de cròniques vampíriques al 1846. Això si, la casa és més vella que la tos... Ara estic a la meva habitació. El que m'ha semblat estrany és que hi ha una porta al costat de la meva habitació que no quadra amb els plànols. Li he preguntat a la mare què hi ha a aquella habitació i m'ha dit que suposa que és un armari, jo no sé el què és però de moment com està tot ple de pols millor no m'hi atanso que després la que surt perdent sóc jo. Si me'n recordo, abans d'anar a dormir escric una mica. Adeeeuuu.

27/10/2013

10:15 AM

Bon dia! Ahir a la nit va passar una cosa molt estranya, vaig anar a dormir d'hora ja que la nit anterior no vaig dormir. Qüestió, que vaig dormir bé…eh… però de sobte em vaig despertar. Era de nit i jo vaig mirar l'hora al meu telèfon. Marcaven les 3:17 hores. Jo no li vaig donar importància ja que al final tots ens podem despertar a la nit i... Doncs això, que vaig mirar l'hora i després em vaig intentar dormir. Vaig sentir uns cops a la porta d'aquell "armari". Em vaig espantar molt, però molt, però això no va ser el que més em va espantar. El que més em va sobtar va ser que després d'una estona dels cops vaig sentir una veueta. Com si estiguessin cantant. A més era una cançó que em cantava la meva iaia que va morir fa sis anys. Era una cançó que m'encantava. Jo la cantava 24/7...

Si tinc notícies sobre lo del armari misteriós us aviso. Adeuu.

20:01 PM

Holaa! Li he explicat la història a la meva mare i m'ha dit que tot això pot ser que m'ho he imaginat per que tenia son, jo ho vaig sentir de veritat i si que em sembla una bajanada però es així i punt! Me'n vaig a dormir, demà al matí ja us dic alguna cosa d'acord? Vinga adeu.

28/10/2013

9:30 AM

Bon dia! Ahir vaig tenir una idea, abans d'anar a dormir vaig posar el meu mòbil amb la gravadora de veu,i a les 3:17 de la matinada vaig tornar a sentir els cops.

Toc, toc, toc!

Sempre igual, no dormo gens a les nits i a sobre després la cançó.

"Quan arriba la niteta,

el trenet se'n va a dormir.

Tanca els ulls, petita estrella,

demà tornarem a sortir!"

Però és que, a més a més, és cantada del tot. És com si una sola persona l'estigués cantant agut, xiuxiuejant...

Fa un mal rotllo que no vegis.

Li ensenyaré a la mare i al pare a veure que en diuen...

12:45 AM

Li he ensenyat als meus pares la gravació i s'han quedat al·lucinant. Han dit a l'uníson que llavors no era solament una llegenda, i jo m'he quedat amb una cara de tonta que no vegis. Primer em diuen que això m'ho imagino i ara es veu que la que te raó sóc jo, vinga va! Que és el següent? Estic que no m'ho crec.

21:30 PM

El pare m'ha dit que en aquesta casa hi vivia una família.

Uns senyors amb la seva filla, van saquejar la casa i van intentar-los matar. A la filla i al pare si que els van aconseguir matar però a la senyora no. Temps després la van enverinar i va anar a l'hospital. Allà cada dia deia que no es podia obrir la porta, que ningú s'hi atansés allà que era molt perillós. I no era per que hi hagués res, sinó perquè semblava que hi havia algú. M'han dit que allà estan els cadàvers del senyor i de la seva filla i que les seves ànimes segueixen allà i que no poden sortir d'aquell "armari", que sinó podrien fer alguna cosa a la gent i…

Ja aniré escrivint. Bona nit.

29/10/2013

10:00 AM

Bones! Avui ha estat una nit estranya. Sabeu que us vaig dir que sentia uns cops i després la veu, no? D'acord, doncs ahir no va ser igual. Ahir va ser diferent, molt diferent. No m'ho esperava.

Aquella nit va ser així:

Vaig anar a dormir i a les 3:17 van començar els cops. Però no els de sempre. Uns diferents.

Toc, pausa, toc, pausa, toc, pausa.

Després vaig sentir al pare i a la mare cuinar, em vaig quedar amb mal cos. Em van començar a cridar per anar a sopar però, lo més estrany de tot, és què abans de les 3:17 vaig sentir la porta de l'"armari" obrir-se.

Una de dos, o els pares han anat a obrir-la o els pares han anat a obrir-la. Ara es comporten molt estrany no són ells i no sé si confiar-hi. No sé com explicar-ho…són la mateixa persona però per dins no. Es com si no fossin ells.

Ara han sortit de casa.

Millor.

Han dit que sortirien per poder recordar on estava tot. No sé a què es referien, però no passa res, no?

20:00 PM

Ok. Acaben d'arribar a casa, estan venint un altre cop a la meva habitació, venen amb un sac i un ganivet, no sé si aquesta vegada serà la última que escrigui però solament vull que sapigueu una cosa, ha estats...